

განსაკუთრებული ბავშვების განსაკუთრებული

ავტოპორტრეტები

მეტყველების, მოტორიკის, ემოციური, თუ სოციალური კომუნიკაციის პრობლემები ან ფუნქციათა შეზღუდვების მთელი კომპლექსი, ბავშვს მნიშვნელოვან სიძნელეებს უქმნის სწავლასა და ყოველდღიურ ცხოვრებაში. ამ პრობლემების გამო მოსწავლეს უჭირს სოციალური ნორმების ჩარჩოებში ყოფნა, უჭირს ფიზიკური თუ ფსიქიკური სტაბილურობის დაცვა, უჭირს ურთიერთობა უფროსებთან თუ თანატოლებთან. არადა, მასაც ისეთივე მოთხოვნილება აქვს თამაშის, გართობის, სწავლის, როგორც მის თანატოლებს. იგი ისევე შეიგრძნობს, განიცდის, სამყაროს, და შესაძლოა, უფრო გამაზვიებულადაც, მაგრამ უჭირს შთაბეჭდილებების გამოხატვა. სწორედ ეს ქმნის პრობლემებს თანატოლებთან და უფროსებთან, სწორედ ამის გამოა იგი ჭირვეულიც და ხშირად გარიყულიც.

ამ პატარა კრებულთა გვინდა წარმოგიდგინოთ რამოდენიმე ნიმუში ჩვენი “განსაკუთრებული” ბავშვების “განსაკუთრებული” შემოქმედებითი ავტოპორტრეტებისა. ევფიქრობთ, ეს შესაძლებლობას მოგვცემს ჩვენი მოსწავლეების აზრებსა და განცდებს გავეცნოთ და მათი შესაძლებლობები და ინტერესები დაეინახოთ.

რუსუდან ესებუა

სკოლის ფსოქოლოგი

ქ. თბილისის 198-ე სკოლა

ვებ.გვერდი www.specialeducation.ge

ელფოსტა - info@special education.ge

ნ ა თ ი ა

აბღუშელიშვილი

ნათია 14 წლის გოგონაა. იგი ვერ მეტყველებს. წერის დროსაც ხელს ვერ იმორჩილებს და სჭირდება დახმარება.

ნათიას თავდაპირველად ძალიან გაუჭირდა საკლასო ცხოვრებაში ჩართვა. იგი ინდივიდუალური ფსიქოპედაგოგიური მუშაობის პირობებში დაეუფლა თვალთ კითხვის ტექნიკას. დღეს ნათია კითხულობს წიგნებს და თვითონაც წერს ღღურებს, პატარა მოთხრობებსა და ზღაპრებს.

ღღიურის ფურცლები

მე ნათია ვარ. ძალიან ცელქი მოუსვენარი გოგო. ძალიან მიყვარს ჭამა, რასაც მიშლიან. საერთოდ ყველაფერს მიშლიან. იბახიან “აფუჭებო”. არ ესმით, რომ მეც მინდა საჭმე ვაკეთო.

როცა მიშლიან საჭმის კეთებას, სწორედ მაშინ ვჩქარობ და ყველაფერს ვაფუჭებ. მე ვარ ცელქი და ზარმაცი გოგო. არ მიყვარს, რამეს რომ მაძალებენ. მიყვარს გორაობა, სეირნობა მოკლედ კარგიც ვარ და ცუდიც. 20 მარტს ჩემი დაბადების დღე იყო. დედამ ტორტი გამიკეთა. ჩემს დაბადების დღეზე მოვიდნენ სტუმრები, მომიტანეს საჩუქრები. ძალიან ვისიამოვნე. ბევრი ვითამაშე და რადგან მე ვიყავი იუბილარი არავინ არაფერს მიშლიდა.

რომ გავიზრდები დავამთავრებ სკოლას, ჩავაბარებ სადმე.

მერე ვიმუშავე და ჩემს თავს მე თვითონ შევინახავ. ვიყიდი რასაც მინდა, შევჭამ რაც მიყვარს. დიდი ვიქნები და ვერავინ დამიშლის.

ანდაზები

ერთი თხილის გული ცხრა ძმამ გაიყო - ესე იგი შეიძლება გაყოფა მშვიდობიანად.

* * *

კარგი ცხენი მათრახს არ დაიკრავს - თუ მართალი ხარ ვერავინ მოგერევა.

* * *

შეაყარე კედელს ცერცვი- რაც გინდა უთხარი, მაინც არ გისმენს.

* * *

მგლის თავზე სახარებას კითხულობდნენო – ამისთვის სულ ერთი არის, რაც გინდა ის უთხარი.

* * *

კატა ვერ შეწვდა ძეხვსაო, პარასკევია დღესაო - საწადელს ვერ მიაღწია და იხტიბარი არ გაიტეხა.

* * *

ავი ძალდი არც თვითონ ჭამს, არც სხვას აჭმევსო - ავია და არავინ არ უნდა. ურჩევნია გააფუჭოს ვიდრე სხვას მისცეს.

მ ა ა ნ ა თ ი

(მოთხრობა)

მაანათი არის მგლის ლეკვი. იგი ახალი დაბადებული იყო, როცა მშობლები მიუკლეს.

მაანათი ერთმა მონადირემ იპოვა თავის ბუნაგში. მაანათს თვალები ახალი გახელილი ჰქონდა და ფეხზეც ძლივს იდგა.

მაანათი მონადირეს ისეთი საბრალო თვალებით უყურებდა, რომ მონადირეს შეეცოდა, სახლში წამოიყვანა და თავის პატარა გოგოს მისცა გასაზრდელად. სახელიც გოგონამ დაარქვა.

მაანათი ძაღლებიდან ყოველთვის გამოირჩეოდა. იგი იყო დიდი, ღონიერი და მაღალი.

გავიდა დრო და მაანათს სულ ტყისკენ უწევდა გული. იგი ხომ მგლის შვილი იყო და ტყეში ერჩივნა ცხოვრება.

გოგონამ მაანათი ტყეში გაუშვა.

ამის მერე მაანათი ტყეში ცხოვრობს. მაანათს ჰყავს თავისი ოჯახი და ის ტყეში თავს ბედნიერად გრძნობს.

მითი სამყაროს წარმოშობაზე

ადრე იყო ერთი ხრიოკი ადგილი.

ღმერთმა შექმნა ერთი ადამიანი და დაასახლა ამ ხრიოკზე.

ადამიანმა შექმნა ერთი ხე.

ხემა მისცა ნაყოფი.

ეს ნაყოფი ადამიანმა გაამრავლა, რის შედეგად მიიღო ლამაზი სამყარო: მწვანე მინდორი, ხეები, ყვავილები და ჩიტები.

„ღამურა“ – ადამიანებში

(ნარკვევი)

წავიკითხე აკაკი წერეთლის იგავი “ღამურა” და მივხვდი, რომ ადამიანი შეიძლება იყოს მაგალითად ასეთი:

იყო ერთი ღარიბი გოგო. მძან გადაწვევითა მდიდარი გოგოს თამაში. იეილა ძვირფასი ტანსაცმელი, ოჯახი კი მშვიერი დატოვა.

მაგრამ მდიდარმა ხალხმა ის იუკადრისა – “ისე ვერ იქცევა, როგორც ჩვენ შეგფერისო” და დაცინვა დაუწვეს.

გოგონას სახლშიც აღარ მიესვლებოდა. ამოიძრია ერთი ნანგრევი ქოხი და იმ ქოხში ცხოვრობდა შერცხვენილი.

მაკა ბაბუნაშვილი

მაკას უჭირს ჯგუფურ მეცადინეობაში ჩართვა, ის დამკვირვებლის როლში ყოფნას ამჯობინებს. უყვარს მის გარშემო მიმდინარე პროცესებზე დაკვირვება, გარშემომყოფთა ქცევის ანალიზი, მისთვის განსაკუთრებულად საინტერესო მომენტების იმიტირება. მაკა მეტად აქტიური და მიზანმიმართულია. ის ადვილად დაეუფლა კითხვას. უყვარს კითხვა და წერა. წერითი კითხვა-პასუხების დროს მაკა ხშირად ლოგიკასა და ცოდნას ავლენს. წერითი დიალოგების საფუძველზე ცხადი გახდა, თუ როგორ ეუფლება ის ინფორმაციას, მაგრამ მეტყველების პრობლემების გამო უჭირს საუბარი და განსჯა. მიკრომოტორიკის პრობლემები მაკას უქმნის სირთულეებს წერის პროცესში (წერის დროს მას დახმარება და ხელის დაფიქსირება სჭირდება). მიუხედავად იმისა, რომ იმპულსური და ხშირად ჭირვეული გოგონაა, მას ძალიან უყვარს წერითი საუბარი და ყოველთვის დიდი ინტერესით არის ჩართული საგაკვეთილო პროცესში.

საშუბრები

თემა: ტყის ბინადარი ზამთარში.

ქართულ ხალხურ ზღაპრებში ხარ-ირემს ხშირად ქორბუდა ჰქვია.

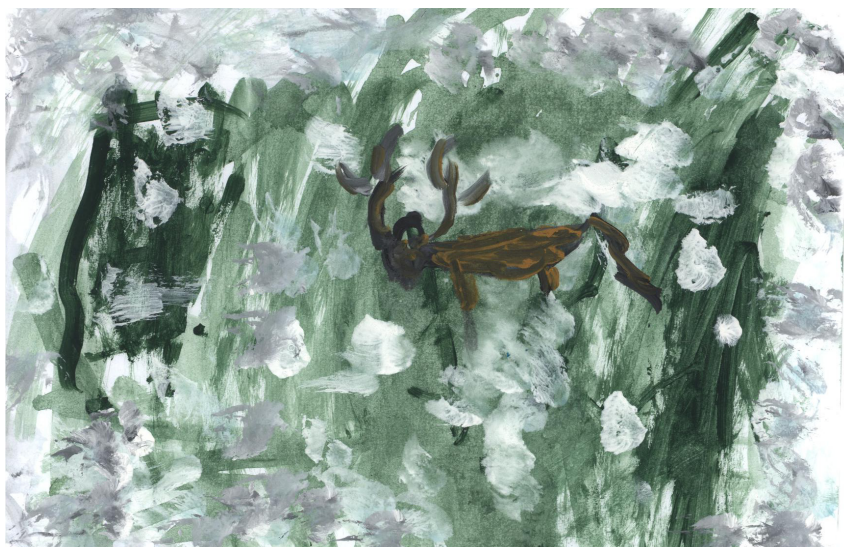
მე ვფიქრობ, რომ ხარ-ირემი ქორივით ღონიერია და ამიტომ ეძახიან ქორბუდას. ხარ-ირემს დიდი რქები აქვს და იქ ქორიც კი დაიბუდებს.

კურდღელი ზამთარში მტრისაგან იცავს თავს, ბეწვს იცვლის. უფრო ხშირი ბეწვით იმოსება. იმიტომ, რომ თოვლიც თეთრია და კურდღელი თოვლში არ გამოჩნდება. ზაფხულში კურდღელიც და მიწაც რუხია, ასე იცავს თავს კურდღელი მტრისაგან. ამ თვისებას მიმიკრია ჰქვია.

თემა: ხმა და მოძრაობა.

ჰაერის საშუალებით მოდის ბგერა ჩვენამდე. მოძრაობა აჩენს ხმას.

შეიძლება ისეთი ადგილის პოვნა, სადაც არანაირი ხმა არ ისმის, ესეთი ადგილი ბგერაგაუმტარი კამერაა. მე ასეთი კამერა საავადმყოფოში ვნახე.

თემა: ელვა და ჭექა-ქუხილი.

ჯერ ელვას ვხედავთ, შემდეგ ქუხილი გვესმის. ელვა სინათლეა და ის ხმაზე ადრე მოდის. სინათლე ხმაზე უფრო ჩქარია. მეხის დაცემა იგივეა, რაც ელექტროდენის დარტყმა.

თემა: როგორ ჩნდება ცისარტყელა.

ცისარტყელა დღისით, თავსხმა წვიმისა და ჭექა-ქუხილის შემდეგ ჩნდება. შეიძლება ღამეც არის, მეგრამ ჩვენ ვერ ვხედავთ. ცისარტყელა არის თითო-თითო ფერის ნახევარწრე. შვიდი ფერია და ეს ფერები მუდმივად ერთი თანმიმდევრობითაა განლაგებული. ზოგჯერ შადრევანის წყლის წვეთებში მზის სხივის გავლის და ამ შემთხვევაშიც გამოჩნდება ცისარტყელა. ცისარტყელას მიღების პირველი ცდა 300 წლის წინ ისააკ ნიუტონმა ჩაატარა. ნიუტონმა თეთრი სინათლის სხივი გაატარა მინის პრიზმაში და თეთრ ეკრანზე მიიღო ცისარტყელას ფერები. ეს ფერადი ფერები იყო თეთრ ფერში. ამ ფერების დანახვა შეუძლებელია ჩვეულებრივ პირობებში.

თემა: ფრინველები გაზაფხულზე.

გუგულის შესახებ ვიცი, რომ ის კვერცხებს სხვა ფრინველების ბუდეში დებს, იმიტომ, რომ თვითონ ეზარება ბუდის გაკეთება. კიდევ ეზარება ბარტყების გამოჩეკა და მათი გამოკვება. გამოდის, რომ მუქთახორაა.

საუბრები თავისუფალ თემაზე

მე მიევარს ვიდეოს ყურება. მოკალათდები ლოგინში თბილად და უყურებ ჩვენ კასეტებს. ამ ქვეყანაზე ყველაზე საოცარი არის . . . არ ვიცი რა, მაგრამ ყველაზე საინტერესო არის ხატვა და გაკვეთილებზე ყოფნა.

ქართულად კითხვა მიევარს, “ფიფქია” მომეწონა. მომწონს ის, რომ ზღაპარი კეთილია და ძალიან ლამაზად არის გაფორმებული. ეს ზღაპარი ჩემი ყველაზე საყვარელი ზღაპარია. მე მიევარს კითხვა ჩუმად.

გიგა ბაპურაძე

გიგას შეზღუდული აქვს მეტყველების უნარი, ასევე შეზღუდული აქვს მოტორიკის, სოციალური კომუნიკაციის შესაძლებლობები, მაგრამ იგი ფლობს სამყაროს აღქმის საოცრად ფაქიზ, გამახვილებულ უნარს.

გიგა 13 წლისაა. იგი დაეუფლა რუსულ, ქართულ და ინგლისურ ენებზე თვალთ კითხვის სრულყოფილ ტექნიკას, ჩამოუყალიბდა შინაგანი მეტყველების დახვეწილი სტილი. ის ორთოგრაფიულად გამართულად წერს რუსულად და ქართულად. მან ორჯერ მიიღო მონაწილეობა ქ. თბილისის 199-ე საჯარო სკოლის მათემატიკურ კონკურსებში და და მე-2-ე ხარისხის დიპლომიც დაიმსახურა.

გვირილა

შორიდან ვხედავ თეთრ მინდორს
მგონია თოვლი მოვიდა,
თურმე გვირილა აფეავდა,
თეთრი ყვავილი პატარა.

მინდა ვირბინო ამ თოვლში
თავი ზამთარში მგონია,
ჩემო გვირილავ, ლამაზო,
თეთრო, თოვლივით ქათქათა!

ქარიშხალი

მივქრივარ, მივქრივარ, მივქრივარ!
ქარიშხალს ჩემს გულში ვატარებ
ფიქრებში სიცოცხლეს მივყვები,
დავსტირი ამ ჩემს ბედს, ამ ტკივილს!

რა მელის? რა მელის? რა მელის?
ცრემლიან თვალებით ვღრიალებ,
ჩავდივარ ათასგვარ სიგიჟეს.

მივქრივარ, მივქრივარ, მივქრივარ,
ქარიშხალს ჩემს გულში ვატარებ.

ღღეები მირბიან

(ხალხური ლექსის „მუმლი მუხასაო“-ს მოტივებზე)

ღღეები მირბიან,
უცბად ქრებიან,
ჩვენ ვართ უძლურნი
დრო შევაჩეროთ.

ღღეები მირბიან,
უცბად ქრებიან,
გვინდა, არ გვინდა ვართ გამგლეღნი ამ ქვეყანაზე.

ღღეები მირბიან,
დრო არ ჩრდება,
სწრაფად გაქრება ჩვენი სიცოცხლეც.

მინდა ვიცხოვრო,
მინდა ვიშრომო,
დრო არ დავკარგო,
ვერ დავიბრუნებ.

დედას

ჩემო დედავ, საყვარელი!
ლექსი მინდა დაგიწერო,
სიყვარული რომ ავლწერო,
ჩემი სიტბო რომ გაგრძნობინო!

ზოგჯერ ბრაზობ, მეჩხუბები,
მოთმინება შენც გელევა,
მაგრამ მაინც იღიმები
და განვაგრძობთ წინსვლას ნელა.

მინდა იყო ბედნიერი!
მინდა ნატვრა აგისრულდეს!
მინდა ვიყო კარგი შვილი!
ჩემით ყველა ამაყობდეს.

ომონიმები

ცაში მიფრინავდა წერო,
თვითონ როდის უნდა წერო?

წერომ დაინახა კელი,
თქვენგან თანადგომას კელი.

ლოცვა

(ი. ჭავჭავაძის ლექსის „ლოცვა“-ს მიხედვით)

მამაო ჩვენო, რომელიც ხარ ცათა შინა,
შეისმინე ჩემი ლოცვა წმინდა.
არ გთხოვ სიმდიდრეს,
არც ღიდება არ მინდა შენგან.
შეგთხოვ, მხოლოდ ნუ მიმატოვებ,
და მომეც ძალა
შევებრძოლო სენსა ჩემსა,
რომ გავხდე ღირსეული შეილი შენი
და ვემსახურო გამწარებულ სამშობლოს ჩემსას!

წრუწუნას ნაამბობი

ვარ პატარა, ერთი ციცქნა წრუწუნა. ტანზე მაცვია ნა-
ცრისფერი სამოსი. მაქვს გრძელი კუდი და პატარა თათები.
ვარ ძალიან დაუცველი და მშიშარა. მყავს ერთი დაუძინებელი
მტერი – კატა. მისი შიშით ვერსად ვერ გამოვდივარ და ვზივარ
ჩემს სოროში. მაგრამ ხომ უნდა ვჭამო რამე? შიმშილი შიშზე
ძლიერია და მეც გამოვძვრები ხოლმე ჩემი სოროდან საჭმლის
საშოვნელად. ერთ ღამეს გამოვედი სოროდან და ტახტზე და-
ვინახე მძინარე კატა. მაგრამ ძალიან მშიერი ვიყავი და შიში
დავძლიე. მაგიდაზე ავძვერი და პურის ნაჭერი დავინახე. მივ-
ვარდი პურის ნაჭერთან და სწრაფად დავიწყე მისი ღრღნა. უჰ,
რა გემრიელი იყო! ისე ვიყავი გართული ამ სიამოვნებით, რომ
ვერ შევამჩნიე, როგორ მომეპარა უკნიდან კატა. ის ხმაურმა
გააღვიძა და მაგიდაზე ამოხტა ჩემს დასაჭერად. რა ღღეში ჩავ-
ვარდი! რა მექნა? სად გავქცეულიყავი? ცუდად იყო ჩემი საქმე!

ამ დროს საიდანღაც მოისმა ძაღლის ყეფა. კატას შეეშინდა და ყურადღება მომაცლო. მეც ამით ვისარგებლე და ელვისებური სიჩქარით მოვუსვი ჩემს სოროში. კატამ ვერ მოასწრო ჩემი დაჭერა. ასე გადავურჩი ჩემს მტერს.რა კარგია, რომ ჩემს ბედზე კატასაც ჰყავს ამ ქვეყნად მტერი!

ჩანთის ნაამბობი

მე ვარ ჩანთა, ჩვეულებრივი ჩანთა კი არა, ლურჯი ფერის ლამაზი, სასკოლო ზურგჩანთა ვარ. ვემსახურები ბიჭუნას, რომელსაც გიგა ჰქვია. მაქვს ორი განყოფილება, რომელშიც ჩემი პატრონი წიგნებს და რვეულებს ალაგებს. - უჰ, რა მძიმე ვხდები გიგა წიგნებით რომ ამავსებს! გიგას მე ძალიან ვუყვარვარ და მოსწონს ჩემი სკოლაში ტარება. მეც ძალიან მომწონს წიგნებით დამძიმებულს ზურგზე რომ ამიკიდებს და სკოლაში მივიჩქარით. სკოლაში ველოდები გიგას და გაკვეთილები რომ დაუშთავრდება სახლში მივდივართ. ძალიან მიყვარს გიგასთან ერთად თბილისის ქუჩებში სეირნობა და გზად ბაღში დასვენება. ვათვალიერებ თბილისის ქუჩებს და ვტკბები მათი სილამაზით. უკვე სამი წელია ასე ვემსახურები ჩემს პატარა ბიჭს. ამასობაში ის გაიზარდა, მაღალი და ლამაზი ბიჭი გახდა. ერთხელ ასეთი რამ მოვისმინე: “უი, გიგა, როგორ გაზრდილხარ, ეს ჩანთა უკვე დაგიპატარავდა. უთხარი დედიკოს, რომ ახალი, უფრო დიდი ჩანთა გიყიდოს. მივხვდი, რომ ჩემზეა საუბარი და გული მომიკვდა! მივხვდი,რომ ჩემს საყვარელ გიგას დედიკო ძალე ახალ ჩანთას უყიდის და მე აღარ დავჭირდები. რა ბედი მელის ამის შემდეგ? უსარგებლო ნივთად გადავიქცევი და ჩემს ბიჭუნასგან დავიწყებული დავასრულებ სიცოცხლეს. ახლა კი სულ ცოტა ხანს კიდევ მოვემსახურები ჩემს გიგას და დავტკბები მასთან ყოფნით.

ბექა ბანძელაძე

ბექა ბანძელაძე 8 წლისაა. მას აუტიზტური სპექტრის დარღვევები, კომუნიკაციის მოტივაციის დაბალი დონე, ქცევის პრობლემები აღენიშნებოდა. ის არ მეტყველებს. სასწავლო პროცესში ჩართვის შემდეგ ის დაუფლა თვალთ კითხვის ტექნიკას, ჩამოუყალიბდა სემანტიკურად და გრამატიკულად გამართული შინაგანი მეტყველება.

ეს მე ვარ!

მე ბექა ვარ. მაქვს დიდი წაბლისფერი თვალები, წაბლისფერი თმა. სახე ლამაზი მაქვს. ვარ მაღალი. ვარ 8 წლის. მომთმენი ვარ, ზოგჯერ გულისტკენას ვითმენ ხოლმე.

მინდა ექიმი გამოვიდე. მიეყვარს თამაში და მეცადინეობა. მე მინდა მქონდეს დიდი და ლამაზი სახლი. უნდა შოუმენი მოვიყვანო და ბავშვები მოვიწვიო. მივმართავ თოვლის ბაბუას - გპირდები, რომ მთელი წელი კარგი ბიჭი ვიქნები, კარგად ვისწავლი და კარგად შევჭამ. არავის არ გაეაბრაზებ. შენ ახალ წელს მოდი ჩემთან, მომიტანე ველოსიპედი და კურდღელი.

რუსიკო მასწავლებელი

რუსიკო მასწავლებელი მიეყვარს. შინ ბევრ დავალებას მაძლევს. მე მომწონს მეცადინეობა. რუსიკო მასწავლებელი მეფერება და ვუყვარვარ. მეც მიეყვარს რუსიკო მასწავლებელი.

ფერილი ფიქრია გუბიას

გამარჯობა ფიქრია ბებო! როგორ ხარ? მე შემოდგომას ჩამოვალ. ვიწონი 42 კილოს. მე ჯანმრთელი ვარ. მე კარგი ბიჭი ვარ. არ ვზარმაცობ. კარგად ვსწავლობ. თონის პური მიყვარს და ჩურჩხელები.

ომი იყო საქართველოში

მოგვიტანეს უბედურება.
ბომბები გვესროლეს. დიდი ბომბები დაგვიშინეს.
შემეშინდა.
დედა სამსახურში მიდიოდა.
შემეშინდა! შემეშინდა!

წერილი ჩემს მშობარ ისმაილს

გამარჯობა ისმაილ. მე საქართველოში ვცხოვრობ. საქართველო მუდამ ლამაზია. აქ გაზაფხულიც არის, შემოდგომაც, ზამთარიც და ზაფხულიც. აქ მთები და მინდვრებია. ზღვაც არის და მდინარეებიც, ბევრი მცენარე ხარობს. უნდა გიყილო გომური. გამოიცვალე ქვეყანა, მოდი ჩვენთან.